

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 У 032172 23 Увп
Бањалука, 28.3.2024. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Страхине Ћурковића као предсједника вијећа, Смиљане Мрше и Мерсиде Бјелобрк као чланова вијећа, уз учешће Мире Мачкић као записничара, у управном спору по тужби „М. Б.“ д.о.о. Б., заступано по пуномоћнику С.С., адвокату из Бањалуке (у даљем тексту: тужилац), против акта број ... од 30.5.2022. године, туженог Министарства ..., у предмету извођења детаљних геолошких истраживања, одлучујући о захтјеву тужиоца, заступаног по пуномоћнику О.С.А., адвокату из Б.1, за ванредно преиспитивање пресуде Округног суда у Бањалуци број 11 0 У 032172 22 У од 18.5.2023. године, у сједници вијећа одржаној 28.3.2024. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Одбија се захтјев тужиоца за надокнаду трошкова спора.

Одбија се захтјев заинтересованих лица Д.Т., М.Р. и Д.Р. сви из С.-П., за надокнаду трошкова састава одговора на захтјев.

Образложење

Побијаном пресудом, у ставу 1. изреке, одбијена је тужба изјављена против уводно означеног акта туженог, којим је укинута рјешење туженог број ... од 16.4.2021. године, а којим је тужиоцу одобрено извођење детаљних геолошких истраживања по Пројекту детаљних геолошких истраживања олова, цинка, никла, бакра и пратеће асоцијације метала на локалитету „К.-С.“ у С. и К., општина П., из новембра 2020. године. Ставом 2. и 3. изреке пресуде су одбијени захтјеви тужиоца и заинтересованих лица за надокнаду трошкова управног спора.

Одбијање тужбе суд је образложио прихватањем разлога из образложења оспореног акта, налазећи да су исти ваљано образложени и у складу са одредбама чланова 28. став 1. и 36. Закона о геолошким истраживањима („Службени гласник РС“ број 110/13, 97/17 и 107/19, у даљем тексту: ЗГИ) и члана 2. став 2. Правилника о поступку одобравања детаљних геолошких истраживања („Службени гласник РС“ број 28/14, у даљем тексту: Правилник).

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде (у даљем тексту: захтјев), тужилац побија њену законитост због повреде закона, другог прописа

или општег акта и повреде материјалног права која је од утицаја на рјешење ствари. Наводи да је тужени оспорени акт донио на захтјев Д.Т., М.Р. и Д.Р., сви из С. (заинтересована лица), који нису учествовали у предметном поступку па им по члану 38. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“ број 13/02, 87/07, 50/10 и 66/18, у даљем тексту: ЗОУП), не припада признавање својства странке у предметном поступку. Сматра да је тужилац управо заинтересован да ријешим имовинско правне односе јер без појединачно ријешеног сваког дијела земљишта гдје је предвиђено вршење пробног бушења земљишта, не може комплетирати истраживање за које му је рјешење и издато. Истиче да ако је тужени сматрао да је приликом доношења укинутог рјешења повријеђен ЗГИ и Правилник онда је морао да поступи у складу са чланом 250. ЗОУП, те да тужилац пристане на укидање рјешења. На примједбе тужиоца изнијете у тужби суд се није изјаснио у смислу да је оспорени акт донијет само на захтјев заинтересованих лица. Сматра да се није могао провести скраћени поступак јер је тужени био обавезан да поступи у складу са члановима 130. и 131. ЗОУП и проведе посебан испитни поступак, због чега је чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено на које је погрешно примјењено материјално право. Предложио је да се захтјев уважи и побијана пресуда укине те да му се досуде трошкови састава захтјева у износу од 1.315,25 КМ.

У одговору на захтјев тужени је истакао да је побијана пресуда правилна и законита па је предлажио да се захтјев одбије.

Заинтересована лица заступана по пуномоћнику М.Р., адвокату из Д. су истакла да су наводи захтјева неосновани, јер је оспорени акт донијет у складу са чланом 250. ЗОУП и чланом 123. ЗОУП. Додају да погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање није разлог за побијање судске одлуке из члана 35. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС). Сходно томе истичу да се неће упуштати у анализу и оцјену проведених доказа и утврђивање чињеничног стања јер су исти ирелевантни за утврђивање основаности, односно допуштености захтјева. Предлажу да се захтјев одбије, те да им се надокнаде трошкови састава одговора у износу од 1.755,00 КМ.

Размотривши захтјев, побијану пресуду, одговоре на захтјев и цјелокупне списе предметне управне ствари и овог управног спора на основу одредбе члана 39. ЗУС, овај суд је одлучио као у изреци пресуде из сљедећих разлога:

Рјешењем туженог број ... од 16.4.2021. године тужиоцу је одобрено извођење детаљних геолошких истраживања по Пројекту детаљних геолошких истраживања олова, цинка, никла, бакра и пратеће асоцијације метала на локалитету „К.-С.“ у С. и К. Општина П., уз образложење да је тужилац приложио сву документацију прописану чланом 2. Правилника. Заинтересована лица су као супосједници парцела на којима су предвиђени истражни радови путем пуномоћника М.Р. адвоката из Д. поднијела приједлог за укидање наведеног рјешења о одобрењу за извођење детаљних геолошких истраживања јер да тужилац није ријешим имовинско-правне односе у погледу коришћења њихових непокретности, односно да ти имовинско-правни односи нису били ријешени ни у вријеме доношења тог рјешења. У том смислу су навели да изјава директора тужиоца о ријешеним имовинско-правним односима не садржи истините податке јер да они никад нису потписали било какав споразум о коришћењу њихових парцела за потребе извођења геолошких истраживања, нити су дали пуномоћје за давање такве сагласности.

Након подношења приједлога за укидање рјешења, тужени је поднеском од 6.5.2022. године затражио од тужиоца да достави доказе о ријешеним имовинско-правним односима са власницима парцела на којима су планирани истражни радови МБС-1, МБС-4 и МБС-6 након чега је тужилац обавијестио туженог да је имао усмени договор за дата истраживања, а из разлога што то рјешавање у фази истраживања које би трајало најдуже 20 дана не подразумијева рјешавање права власништва.

Примјеном одредбе члана 36. став 1. тачка д) ЗГИ, тужени је донио оспорени акт јер је накнадно утврдио да приложена документација на основу које је издато одобрење за детаљна геолошка истраживања, садржи нетачне односно неистините податке.

Изведеног поступка произлази да је тужени за доношење оспореног акта имао основ у одредби члана 36. став 1. тачка д) ЗГИ јер тужилац није имао сагласност власника, односно посједника парцела за извођење тих радова.

Тужилац ни у захтјеву не спори да није имао закључен споразум нити сагласност са власницима-посједницима парцела, али истиче да у закону који је примјењен није било прецизирано да су потребни докази о ријешеним имовинско-правним односима због чега недостатак јасно дефинисане документације која се прилаже уз захтјев, како је предвиђено у приједлогу новог закона, за одобравање детаљних геолошких истраживања не може бити разлог за укидање рјешења. Међутим, како су заинтересована лица истакла да нису дала сагласност за наведена истраживања што тужилац није оспорио одговарајућим доказима, произлази да је тужени правилном примјеном одредаба 36. став 1. тачка д) ЗГИ укинуо рјешење о одобрењу геолошких истраживања. Остали разлози које тужилац наводи, код чињенице да није оспорио наводе у оспореном акту да приложена изјава тужиоца садржи неистините податке о ријешеним имовинско-правним односима, немају значај ни утицај на правилност и законитост оспореног акта. Заинтересована лица основано приговарају да нису учествовала у поступку давања сагласности за геолошка истраживања, односно да није приложен доказ о ријешеним имовинско-правним односима, како је прописано у одредбама члана 2. став 2. д) Правилника.

Из изнијетих разлога по оцјени овог суда у побијаној пресуди нису остварени разлози из одредбе члана 35. став 2. ЗУС, па се захтјев тужиоца одбија на основу одредбе члана 40. став 1. ЗУС.

Одлука из става 2. изреке пресуде се заснива на одредбама члана 49. и 49а. ЗУС, јер је тужилоац изгубио овај спор па му не припада право на надокнаду трошкова спора.

Заинтересована лица су поставила опредјељен захтјев у смислу одредбе члана 396. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 и 61/13), који се примјењује на основу члана 48. ЗУС, за надокнаду трошкова подношења одговора на захтјев путем пуномоћника адвоката М.Р. из Д., који је одбијен, јер давање одговора на захтјев није обавезна радња у поступку управног спора, с обзиром да наводи одговора на захтјев нису утицали на одлуку суда, будући да би иста одлука била донесена да заинтересована лица нису ни дала одговор на захтјев.

Записничар
Мира Мачкић

Предсједник вијећа
Страхиња Турковић

Тачност отправака овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић